

ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby a soudců JUDr. Ludmily Sandnerové a Mgr. Milana Taubera ve věci žalobce: **Ing. P. Z.**, bytem P., zast. **JUDr. Petrem Holým**, advokátem v Praze 2, Na Kozačce 1289/7, proti žalovanému: **Náčelník Generálního štábu Armády České republiky**, Praha 6, Vítězné náměstí 5, adresa pro doručování: Sekce legislativní a právní Ministerstva obrany, Odbor pro právní zastupování, Praha 6, nám. Svobody 471/4, o přezkum rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2014 č.j. MOCR 40656-4/2013-1304,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2014 č.j. MOCR 40656-4/2013-1304 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí zástupce náčelníka Generálního štábu – ředitele Společného operačního centra Ministerstva obrany ze dne ze dne 21. 11. 2013 č.j. MOCR 40656-2/2013-1160 (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“ a „*služební orgán*“). Prvostupňovým rozhodnutím služební orgán nevyhověl žádosti žalobce o výplatu zvláštního příplatku v částce 25 136,- USD v souvislosti s jeho působením ve funkci vojenského pozorovatele v zahraniční misi.

Nad rámec popisu skutkového stavu případu žalobce uvádí, že námitka promlčení vznesená žalovaným, resp. služebním orgánem je v rozporu s dobrými mravy, a proto neúčinná. Připomíná výklad, který zaujal při řešení rozporu námítky promlčení s dobrými mravy Nejvyšší soud v rozhodnutí sp. zn. 21 Cdo 85/2010.

Žalobce k tomuto uvádí, že svůj nárok na příplatek v cizí měně podle (dnes již zrušeného) zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o platu*“), neuplatnil včas, neboť se řídil stanoviskem Ministerstva obrany, podle něhož na tento příplatek neměl nárok. Ministerstvo obrany však předmětné stanovisko přehodnotilo rozhodnutím ze dne 5. 8. 2004 č.j. 10161/2004-8764, a proto v návaznosti na toto nové stanovisko žalobce svůj nárok následně uplatnil. S ohledem na okolnosti případu tak podle žalobce byla námitka promlčení uplatněna v rozporu s dobrými mravy, a proto je neúčinná. Příplatek by měl být žalobci vyplacen.

Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že nárok žalobce na zaplacení zvláštního příplatku podle ust. § 11 odst. 3 zákona o platu se promlčel v obecné promlčecí době upravené tehdy platným občanským zákoníkem, neboť žalobce svůj nárok na výplatu zvláštního příplatku za období 8.8.1994-9.5.1995 a 17.2.1997-11.9.1997 ve výši 25 136,- USD uplatnil u služebního orgánu až v roce 2005. Zároveň podle žalovaného není vznesená námitka promlčení v rozporu s dobrými mravy, neboť žalobci nikdo nebránil nárok na zaplacení zvláštního příplatku vznést. Nelze tak tuto nečinnost žalobce přičítat k tíži žalovaného. Navíc žalobce již v době před zahájením mise v zahraničí znal tehdejší stanovisko Ministerstva obrany ohledně nároku na zvláštní příplatek. Žalovaný proto navrhuje podanou žalobu zamítnout.

V reakci na vyjádření žalovaného zaslal žalobce soudu repliku, ve které však nad rámec žalobních bodů již neuvedl žádné nové rozhodné skutečnosti.

Městský soud v Praze (dále „*Městský soud*“) přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; dále jen „*s. ř. s.*“), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Ve věci samé rozhodl Městský soud bez nařízení jednání, neboť s tím účastníci souhlasili (§ 51 odst. 1 s.ř.s.). Věc přitom posoudil takto:

Podle ust. § 101 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník (dále jen „*občanský zákoník 1964*“), je promlčecí doba tříletá a běží ode dne, kdy právo mohlo být vykonáno poprvé, pokud není v dalších ustanoveních zákona uvedeno jinak.

Jádrem celého sporu je otázka, zda je nárok žalobce na zaplacení zvláštního příplatku podle ust. § 11 odst. 3 zákona o platu promlčen, resp. zda je vznesená námitka promlčení v rozporu s dobrými mravy, a to s ohledem na všechny okolnosti případu. Mezi stranami přitom není sporné, že nárok žalobci na zaplacení zvláštního příplatku v minulosti skutečně vznikl, když žalobce byl vyslán jako vojenský pozorovatel do misí v Iráku. Zároveň není mezi stranami sporu, že nárok žalobce byl v době jeho uplatnění v roce 2005 již zcela promlčen.

Podle rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 8.2.2011 ve věci sp.zn. 21 Cdo 85/2010, *dobрым mravům zásadně neodporuje, namítá-li někdo promlčení práva uplatňovaného vůči němu, neboť institut promlčení přispívající k jistotě v právních vztazích je institutem zákonným a tedy použitelným ve vztahu k jakémukoliv právu, které se podle zákona promlčuje.*

Uplatnění námitky promlčení by se podle cit. rozsudku Nejvyššího soudu přičilo dobrým mravům jen v těch výjimečných případech, kdy by bylo výrazem zneužití tohoto práva na úkor účastníka, který marné uplynutí promlčecí doby nezavinil, a vůči němuž by za takové situace zánik nároku na plnění v důsledku uplynutí promlčecí doby byl nepřiměřeně tvrdým postihem ve srovnání s rozsahem a charakterem jím uplatňovaného práva a s důvody, pro které své právo včas neuplatnil. Tyto okolnosti by přitom podle Nejvyššího soudu musely být naplněny v natolik výjimečně intenzitě, aby byl odůvodněn tak významný zásah do principu právní jistoty, jakým je odepření práva uplatnit námitku promlčení. Městský soud přitom dospěl k závěru, že v nyní projednávané věci okolnosti případu odepření práva žalovanému uplatnit účinně námitku promlčení neodůvodňují.

K tomuto závěru dospěl Městský soud zejména na základě skutečnosti, že žalobce nebyl žádným způsobem vázán výkladem žalovaného, resp. Ministerstva obrany, o tom, že nárok na zvláštní příplatek náleží pouze členům českých jednotek v zahraničí a nikoli samostatně vyslaným jedincům – vojenským pozorovatelům. Předmětný výklad žalovaného měl pouze interní charakter, tedy byl závazný pouze pro služební orgány, které rozhodují v řízeních ve věcech služebního poměru, nikoli pro žalobce.

Žalobci tedy nic nebránilo svůj nárok na výplatu zvláštního příplatku u příslušného služebního orgánu uplatnit (což posléze i učinil, avšak až v roce 2005) a v případě neúspěchu odlišný právní názor na výklad příslušné normy (zákona o platu) hájit i před soudem, jak ostatně činí i nyní. V českém právním prostředí se respektuje princip *vigilantibus iura* (práva náležejí bdělým), a proto důsledky skutečnosti, že žalobce svá práva řádně a včas nehájil, tíží výhradně žalobce a nelze je přičítat žalovanému.

Jen pro úplnost soud uvádí, že výklad podávaný žalovaným, resp. Ministerstvem obrany nebyl oficiálním výkladem autora příslušné normy, a nejednalo se tedy o autentický výklad zákonodárce. I tato námitka žalobce je nedůvodná.

Lze tedy uzavřít, že žalobce nebyl názorem žalovaného, resp. Ministerstva obrany co se týče zvláštního příplatku vázán a nebyl ani žádným způsobem omezen v uplatnění svého nároku. Skutečnost, že tak neučinil, musí proto přičítat výlučně ke své tíži.

V této souvislosti Městský soud připomíná, že obdobným případem se již zabýval jiný senát tohoto soudu, kdy již před časem dospěl k obdobným závěrům jako v právě projednávané věci. Jeho rozsudek ze dne 21.8.2013 č.j. 9 Ad 22/2010-32 byl následně přezkoumán Nejvyšším správním soudem, který zamítl kasační stížnost podanou proti uvedenému rozsudku, a to rozsudkem ze dne 16.7.2014 č.j. 3 Ads 83/2013-39, kterým tak potvrdil právní závěr Městského soudu jako věcně správný. Věc se poté dostala i na pořad jednání Ústavního soudu, který usnesením ze dne 2.2.2015 č.j. IV. US 3138/14 odmítl jako zjevně neopodstatněnou ústavní stížnost podanou právě proti výše citovaným rozsudkům Nejvyššího správního soudu a Městského soudu, když neshledal v projednávané věci pochybení orgánů veřejné moci.

Nad rámec věci Městský soud uvádí, že uplatnění námitky promlčení je, resp. bylo výlučným právem žalovaného, nikoli jeho povinností. Skutečnost, že se žalovaný (resp. Ministerstvo obrany) rozhodl námitku promlčení plošně neuplatňovat u určité skupiny promlčených nároků (splatných po 1.12.1999), nic nemění na shora popsáném závěru soudu.

Ze shora uvedených důvodů zdejší soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. a vychází ze skutečnosti, že žalobce v řízení nebyl úspěšný a žalovanému, který měl v řízení úspěch, žádné procesní náklady podle obsahu spisu nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 12. dubna 2016

JUDr. Jan Ryba
předseda senátu